

UUT'T OLDE VODDEN

In veertiene wast moblesasie,
Kot trop kwam veur onze naatsie
Van een heel hoge commandant
Dee ut veur tzeggen had int land
Een bevel, en dat gaf sensasie!

Wee dat wieter neet an-ging
Von zon bevel een simpel ding
Och, ai dr neet met had te maken
Dach ie meer an andre zaken
Deej hadden in oe eigen kring.

Moor wiejluu dan hier buuten
Ons gingen de oorne tuuten!
Zee waarn hier wat van plan,
En door zat ie met éne an,
Zonder daj oew konnen uutent!

tBevel heel in dat vader of zoon
Of n ander verantwoord persoon
As toor n nôtteboom zol stoan
Noa ut gemeentehuus zol goan
En doorvan an-gifte mos doon.

Dr mossen kom'n nieje geweern,
Woorw tvechten met zollen leern!

Um ons hèn was óveral oorlog,
En aw door ok met wodden bezog
Zow tgevoor mot'n können keern!

Moor um te maken een geweer
Kwam ut ter toch moor op neer
nGeweer door zit holt ok an,
Zonder holt wet ie dat tneet kan
Das noew éénmòl zo een keer.

En dat mos weèn dan nôtten-holt,
Ander holt deugt neet, dan zolt
Neet luk'n; moor ze hadden tneet!

En zo ast in nood-tied geet
Is dat bevel der uut erold.

Dus n ieder, of e op eigen zat
Dan wel dat e een huurstèe had
Mos ángeven zien nôtteboom,
Dat deen ze wel met schroom,
Zee waarn zo bange as wat!

Want noa de nôttebeume hi r
Zoj altied kieken met plezier!
tHad veur ons wat te beduun
Ze hadden toch zon mooie kruun,

En dr onder zoch ie vake vetier!

En ast weer was lui en loom
Zatten ze onder de nôtteboom,
Ok in de middag-sloap wel us
Leiën ze door dan heel knus
En dreumden effen nmoorie
droom!

Noè mos'n ze zeggen woor e ston,
tWodden op eschreven, doornoa
kon
Zon holt-vester um goan keurn,
Hopten ze dat tzol gebeurn
Dat dee um neet goed von!

Dan zal e konnen bliëven stoan,
Haj ut an geven veur niks edoan,
Moor doorop was ie neet gerus
Hebt oe ok neet in sloap esus,
Al ist bie somgen goed egoan.

Alle beume waarn ok neet neudug
Ze keurn ze scherp en steudug,
Moor juus wel de heel mooien
Zol'n ze toè dan goan rooien!
Toch, wat bleef was gin hambuch!

Wee door zo un boom hef afestoan
Hef tat neet veur niks edoan,
Want ut land is toè bedolven
Onder nôtten geweer kolven,
Zonder oorlog; tis goed egoan!

Nog al wat mense in Vodden
Bunt nôttebeume kwiet ewodden,
Dee konnen gin nôtten meer sloan
Of gooien, zoss ze heb edoan
Met stukken holt en andre
plodden.

Nôtten moj sloan wodden ezeg,
Das zo wiet ak wet neet weerleg,
Andes zol de boom tvolgend jaar
Niks of weinug laajen moor,
En gin nôtten das toch pech!

Want nôtten spòlden een rol,
tNôtten kraken ok, dat zol
Ai dat zo met mekare deen
Zo an-trekkuk weèn in ut veleen
tLèven ston dan gezellig bol!

As ze zo soavens zatten umt vuur

Nôtten te kraken, zag ie secur
Ollemòle waarn ze in eur sas,
Wis iej dat tlèven zó goed was,
Dóór wast familie-lèven puur!

Behalv disse walnôtten dan,
Wie proat tr andes tegen an,
Wiej zekt "wannôtten" altied
Das de name uut de olde tied
En t olde door holle wie van!

Goed, wannôtten, de name steet,
Dat waarn de énuigen neet,
Want hazenôtten bumt trok zat,
"Hazel"-zekt mense in de stad
Bekakt buj ai dat hier deed! .

Hazenôtten dan dee zunt
Wel kleiner moor ie kunt
Door ok wel wat an hemmen
Deur der wat van te nemmen
Umdat ze ok slim lekker bunt!

Zee greuit an stuuken meer
Oo de kamp-heggen weleer,
Ok wel an de kante van nbos
Stonnen ze, en door mos
Ie ze plukken dan een keer.

Nôtten kònt wel lange duurn,
Ze hebt neet van dee kuurn
As peern, dat ze zo bunt verot,
Een nôtte geet neet gaw kapot,
Zal tneet zo moor bezuurn!

tIs hier wel us nkeer gebeur
Das noatuurluk neet zo theurt,
Toch gebeurn ut wel in Vodden
Dat nôtten heel old wodden,
Hei door wel us van eheur?

Hoè neum ie zukke nôtten dan?
Wet ie door de name van?
Door hei jò toch niks met te doon
Eur name is toch heel gewoon:
"Olde nôtten" bunt ut tan!

Ok mense, neet vlot al 'nhòtte,
Nog wat strumplunt um de pòtte,
Heel neet meer jonk en fris,
Doorvan zekt ze neet mis:
"Das al een olde nôtte!"

Ome Jehan.